

1 mei rede | Lieneke Bolhuis | 1 mei 2015 | PvdA Almelo

Partijgenoten, zoals dat hoort bij de generatie van nu doen we veel op het laatste moment en natuurlijk ook veel digitaal. Ik wil de organisatie, met name Hendry Bosch, dan ook bedanken dat ik het gelukt is dat ik het youtube filmpje toch nog kan laten zien. Laten we daar mee beginnen.

<https://www.youtube.com/watch?v=9s6da4otNBo>

Een land met en in vrijheid?

Tja, de 1 mei rede.... Wat een eer om die te mogen uitspreken. Voor mij is 1 mei namelijk een bijzondere dag, dit heb ik van huis uit ook zo meegekregen.

Ik heb mijzelf de afgelopen dagen afgevraagd of ik nog wel goed weet wat 1 mei voor een dag is, de ware betekenis. Bij mijn generatie zakt weg en krijgt 1 mei een andere betekenis. Gelukkig weet ik de oorsprong nog. Ik ga het jullie niet allemaal vertellen en uitleggen, ik neem aan dat jullie beter de betekenis, de geschiedenis en de verhalen van 1 mei kennen dan ik.

Tijdens het maken van dit verhaal ben ik op de bank gaan zitten met mijn laptop op schoot. Het uitzicht wat ik vanaf daar heb is een ingelijst origineel affiche met deze afbeelding.

Ik heb hem van mijn moeder gekregen voor mijn 37^e verjaardag. Hij hangt nu in mijn woonkamer te pronken en ik ben er trots op! Het laat mij beseffen welke partij de PvdA van oorsprong was en hoe mijn partij is meegegroeid met de jaren en de huidige PvdA is geworden. Iets wat ik ook duidelijk terug heb gezien in het filmpje van net.

Ja, we zijn kritisch op onze partij. En dat mag ook, dat moet zelfs. Maar een ding staat boven aan, het is een partij die vecht voor haar idealen. De vroegere SDAP deed dat ook. De trap des levens is voor mij een symbool hiervan. Ik ben groot gebracht in een rood nest met deze affiche in huis. Nu pronkt hij in mijn huis en mag ik mijn kinderen groot brengen met deze idealen.

Bij de uitnodiging zat een bijlage met de uitleg van de 1 mei viering en haar oorsprong. Ook een afbeelding was bijgevoegd. Met de tekst 'arbeiders viert den eerste mei'. De afbeelding viel mij meteen op, herkenbaar. Ik ben mijn boekenkast ingedoken en vond tussen de actuele boeken van Job Cohen, Rob Oudkerk en het boek 'van Drees tot Bos' ook dit boek. Het rode vaandel volgen wij. Jij ook die heb ik van mijn moeder mogen krijgen en staat in mijn boekenkast. Al moet ik eerlijk toegeven, het wordt de hoogste tijd dat ik dat boek eens ga lezen.

Vervolgens zag ik vanmorgen in de nieuwsbrief van de PvdA en ook hier, net als in het filmpje wat we aan het begin zagen, komt de strijdbaarheid en de SDAP terug. Vanaf vandaag kun je bijvoorbeeld ook de oude posters bestellen, waaronder een van de SDAP. Maar ook het filmpje, komt uit de zelfde nieuwsbrief.

Vanmorgen besepte ik mij dat toen ik deze tekst schreef ik de uitnodiging van Almelo nog niet goed had bekeken en de nieuwsbrief van het landelijk nog niet had. Maar toch zie ik overeenkomsten. De strijdbaarheid van toen willen we terug. Ik maak deze tekst zonder dat ik wist dat landelijk en lokaal ook deze items aan de orde kwamen. Zo viel voor mij toch alles weer bij elkaar. Is dat een behoefte die we hebben, een strijdbare tijd waar we op terug kijken? Of is het noodzaak? Voor mij helaas noodzaak, oude tijden herleven. Een strijdbaarheid die wij ook anno 2015 moeten laten zien. Maar

tegenwoordig vechten we ook op twitter en facebook. Veilig en anoniem, maar met een groot bereik.

De tijd is veranderd, we leven in een digitale wereld. Gisteren werd mij nog gezegd, print je stuk even uit. Printen, nee tegenwoordig doen we alles op de iPad (en is ook nog beter voor ons milieu).

Het vechten voor idealen doe ik nog elke dag en vol overgave en vol trots. Maar dan op mijn manier, een manier die bij 2015 past. Natuurlijk doe ik dat in de raad, maar ook op straat ! Op straat kijk ik niet alleen naar mensen, maar ook wat mensen aan het doen zijn. Bijvoorbeeld de markt. Vroeger werd er meer naar de markt gegaan dan nu. Wat is de positie van de marktkoopman? Welke veranderingen of verbeteringen kunnen doorgevoerd worden?

De raadszaal, daar bedrijf je politiek, daar gebeurt het. In de raadszaal nemen we de besluiten, maar de input ligt echt nog steeds op straat. En ja ik geef toe, ook in de digitale wereld. Ook ik doe daar gewoon aan mee.

Ja, ook ik kijk soms wel terug op de goede oude tijd en besef me dat die tijd helemaal nog niet zo lang geleden was en dat er veel veranderd is. In 1987 kregen wij thuis voor het eerst een computer. Daarvoor was het ondenkbaar dat alles digitaal ging. En mijn opa werkte ook nog op de zaterdag. Scholen waren op zaterdag tot 12.00 uur open. Dat heeft u ook allemaal meegemaakt. De pensioengerechtigde leeftijd gaat gestaag omhoog om ook in de toekomst mijn generatie nog van een pensioen te kunnen laten genieten. De wereld verandert snel.

Toch even een stukje vroegere geschiedenis..... Een stukje verder terug in de tijd. In 1884 breekt in de Verenigde Staten een staking uit die uiteindelijk het instellen van een acht-uriger werkdag betekent. Deze dag is de geschiedenis ingegaan als de Dag van de Arbeid. De Amerikanen noemen dit moving day.

In 1884 hebben mensen gestreden voor een acht-uriger werkdag. Later heeft 1 mei een bredere betekenis gekregen en demonstrenen we ook voor betere arbeidsvoorwaarden.

In 1993, ruim 109 jaar later, hebben wij de grenzen opengesteld, vrij verkeer van personen en goederen binnen de EU. Maar wat zie ik om mij heen gebeuren.... Veel mensen die hier komen werken, werken helemaal geen 8 uur per dag, 40 uur per week en tegen een minimumloon. De arbeidsvoorwaarden van deze mensen zijn helemaal niet zo goed ! Vaak werken ze meer uren en ontvangen ze een lager salaris. Ook nemen Nederlandse bedrijven bijvoorbeeld chauffeurs uit Polen aan, want dan hoef je je niet aan de arbeidsvoorwaarden te houden! Partijgenoten, waar is de 1 mei gedachte gebleven? De generaties voor mij hebben toch niet voor niets gestreden?

Zij hebben in 1884 gestreden voor de 8-urige werkdag. Het is daarna beter gegaan met de wereld en in Nederland. We hebben goede tijden gehad, ondernemers die meedenken, vakbonden die blijven vechten voor onze rechten en cao, maar dat was niet altijd even heftig als in 1884 of in de tijd van Kok zoals we net zagen. Vaak kwamen we er na een paar goede gesprekken wel uit. Maar nu lijkt het dat ondernemers bepaalde rechten nemen, althans zo lijkt het soms. Neem V&D als voorbeeld: ondernemers komen aan het loon van de medewerkers, aan verlofdagen en aan verworven rechten. Eisen huur vermindering van de verhuurders. Zijn dit onze idealen? Is dit de strijd die wij hebben gevoerd op 1 mei? En helaas staat V&D daar niet alleen in.

Meer en meer staan we tegenover onze werkgever bij de rechtbank. De stakingen en inzet van de vakbonden neemt weer toe. Eind januari van dit jaar heeft de FNV zelfs besloten 1 mei uit te roepen tot jaarlijkse actiedag. De dag om actie te voeren tegen betere arbeidsvoorwaarden. Voor zekerheid

en respect, een stabiel inkomen en gelijke lonen voor gelijke banen. Gelijke lonen en arbeidsvoorwaarden voor mannen en vrouwen. De strijd tegen kinderarbeid en werkloosheid onder jongeren. We zetten stapjes, kleine stapjes. Maar het is een strijd die wij als PvdA niet opgeven. Waar is toch het verworven recht waar voor is gestreden? Wij strijden verder !

Ik maak me zorgen, ik wil leven in een land, in een wereld met vrijheid en eerlijkheid. In een land waar we in de basis rechten en plichten hebben naar elkaar en die we nakomen. In een land met vrijheid en goede arbeidsvoorwaarden voor iedereen! Eerlijkheid en respect !

Tja, misschien lijkt dit allemaal wel weinig met 1 mei te maken te hebben, maar dit is wel de 1 mei die mijn generatie vaak zo ervaart. We zijn trots op wat er in het verleden is gebeurd en willen dat, in het jasje van 2015 handhaven en zullen de strijd, anno 2015, hervatten als dat nodig is! Niet met rellen en opstandjes, niet alleen voor de rechtbank of anoniem via facebook en twitter. Nee, laten we met elkaar goed en verstandig in gesprek gaan. Laten we ons heldere verstand gebruiken. Al, moet ik toegeven, ik hoop wel dat onze FNV ook demonstraties en acties blijft volhouden, soms moet dat. Ze moeten samen met ons de strijd blijven aangaan !

Laat ik afsluiten met de woorden:

Voor mij is 1 mei een belangrijke dag. Deze dag mag en zal dan ook niet verloren mogen gaan. Het moet een actiedag worden. Een actiedag waarin wij stil staan bij het gedachtegoed van onze partij. Waarin wij terugblikken op het verleden en kijken naar de toekomst. Naar onze opa's en oma's. Naar onze kinderen en kleinkinderen. Ook zij hebben recht op een geweldig bestaan. Ik heb dit gedachtegoed meegekregen van huis uit en ook mijn kinderen zullen die gedachtegoed meekrijgen en wie weet hangt over 30 jaar deze affiche wel bij hun in de woonkamer en mag ik dit boek aan ze geven ! Ik hoop dat een van mijn kinderen over 30 jaar hier met trots de 1 mei rede mag uitspreken !